

Горщик каші

Брати (Якоб і Вільгельм) Грімм

Жила собі дівчинка. Якось пішла вона в ліс по ягоди й зустріла бабусю.

– Здрастуй, дівчинко, – сказала старенька. – Дай мені ягід, будь ласка.

– Беріть, бабусю, – відповіла дівчинка.

Поїла старенька ягід і сказала:

– Я тобі теж дещо подарую. Ось тобі горщик. Варто лише сказати: "Раз, два, три, горщику, вари!" – і він почне варити смачну солодку кашу. А якщо сказати: "Раз, два, три, горщику, не вари!" – він одразу перестане варити.

– Дякую, – сказала дівчинка, узяла горщик і пішла додому.

Тепер вони з матір'ю завжди мали на обід смачну солодку кашу.

Одного разу дівчинка пішла з дому, а мати поставила горщик перед собою і сказала:

– Раз, два, три, горщику, вари!

Горщик почав варити і наварив дуже багато каші. Мати наїлася досхочу, але забула, як зупинити горщик. Каша була в кімнаті, на ґанку, вже була й на вулиці, а горщик усе варив.

Злякалася мати, побігла по дочку, але не змогла перебратися через дорогу – гаряча каша текла рікою.

Добре, що дівчинка була недалеко. Побачила вона, що робиться, і побігла додому. Сяк-так вилізла на ґанок, відчинила двері і гукнула:

– Раз, два, три, горщику, не вари!

Горщик перестав варити кашу. Але ще довго городяни їли кашу, черпаючи просто з вікон, а той, кому доводилося їхати чи йти по вулиці, мусив проїдати собі в каші дорогу.

Але ніхто не скаржився. Дуже смачна та солодка була каша.